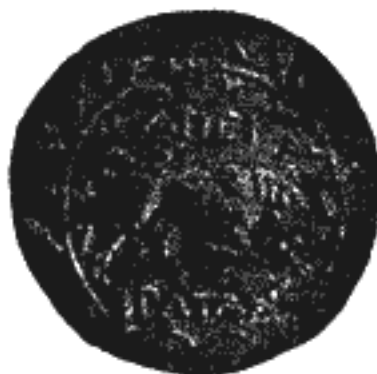
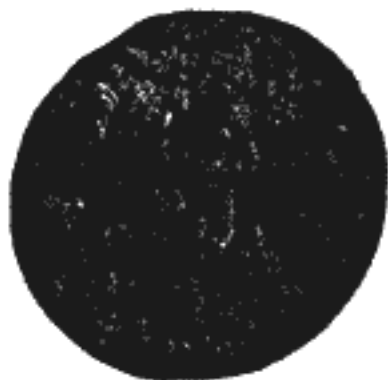

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΪΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ**

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ**

ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

**ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ**

**ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
1936**

Ε.Υ.Δ. της Κ.ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Κατάλογος
τῶν Ἐπειρωτῶν οἱ ὅποιοι ἐχρημάτισαν Πρόεδροι
τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βενετίας.

ἔτος		ἐξ Ἰωαννίνων
1595 *	Ζῶτος Τσιγαρᾶς	
1621	Γεώργιος Ἡγούμενος	»
1624	Στάθης Ἀλφαντζῆς	»
1628, 1638, 1640, 1646	Ἐπιφάνειος Ἡγούμενος	»
1641	Στάθης Σουγδουρῆς	»
1645	Γεώργιος Κοθώνης * ἐξ Ἄρτης.	
1653	Στέφανος Πουλημένος	ἐξ Ἰωαννίνων
1667, 1676, 1686	Νικόλαος Γλυκὺς	»
1669, 1696	Νικόλαος Σάρος	»
1687	Ἀνδρέας Γεωργίου Κοθώνης ἐξ Ἄρτης	
1693, 1699	Ἰωάννης Ἱερομνήμων * ἐξ Ἰωαννίνων	
1724, 1733	Νικόλαος Καραγιάννης	»
1726, 1732	Λάμπρος Μαρούτσης *	»

1) Τὸν ἀντεγράψαμεν ἀπὸ τὴν «Mariogola» τῆς Ἑλλ. Κοινότητος.

2) Ἡμεῖς τοὺς ὀνομάζομεν «προέδρους». Οὗτοι ὀνομάζοντο *gastaldi* κατ' ἀρχὰς (=ἐπιστάται) καὶ κατόπιν *Gran Guardiani* = Μεγάλοι φύλακες.

3) Τὸ Ἑνετ. ἔτος καθ' ὃ ἐξήσκει τὰ καθήκοντα ὁ Πρόεδρος νοεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1595 ἕως 28 Φεβρουαρίου 1596. Ὁμοίως καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα.

4) Ἐσφαλμένως ὁ Βελοῦδος τὸν ὀνομάζει «Κωτούνη» (ἴδε Ἑλλ. Ὁρθ. Ἀποικία ἐν Βενετία, σελ. 187 «Κατάλογος Ἐπιμελητῶν»).

5) Ὁ Βελοῦδος μεταφράζων κατὰ λέξιν τὸ Ἑνετικὸν «*Gerónimo*» τὸν ὀνομάζει Ἱερώνυμον». Πρὸκειται περὶ τοῦ Ἰωάννου Ἱερομνήμονος, ἀδελφοῦ τοῦ εὐεργέτου Πάνου.

6) Ὁ αὐτὸς Βελοῦδος δὲν σημειώνει εἰμὴ ἓνα καὶ μόνον Λάμπρον Μαρούτσην ὡς χρημάτισαντα Πρόεδρον κατὰ τὰ ἔτη 1726, 1732, 1762, ἐν ᾧ πρόκειται περὶ δύο ὁμωνύμων. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος Λάμπρος Μαρούτσης τοῦ ποτε Πάνου, ἰδρυτῆς τῆς Μαρουτσείου Σχολῆς, ἐχρημάτισε Πρόεδρος τῷ 1726 καὶ 1732 καὶ ἀπεβίωσε τῷ 1739. Ὁ δὲ δευτέρος Λάμπρος εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ πρῶτου καὶ υἱὸς τοῦ Χριστοδοῦλου ἢ Χριστοφόρου Μαρούτση καὶ εἶναι ὁ χρημάτισας τῷ 1762 Πρόεδρος (ᾄρα καὶ σελ. 247).

1727, 1738 Μιχαὴλ Καραγιάννης	ἐξ Ἰωαννίνων
1730 Δημήτριος Καρασάσης	»
1734 Κωνσταντῖνος Σελῆης	»
1739 Λέων Καραγιάννης	»
1740 Σίμων Μαρούτσος	»
1741 Στάκος Δήμας	»
1742, 1763 Λάμπρος Σάρος	»
1743 Δημήτριος Μπέρκος	»
1745, 1752 Γεώργιος Καραγιάννης	»
1747, 1750, 1761 Πᾶνος Μαρούτσος	»
1749 Ζαχαρίας Μαρούτσος	»
1755 Στέφανος Καραγιάνης	»
1758, 1766 Νικόλαος Τσουκαλιᾶς	»
1759, 1770 Ἰωάννης Πάσχος ἐκ Παραμυθίας.	
1760 Πολυζώης Σπύρου ¹ ἐξ Ἀργυροκάστρου.	
1762 Λάμπρος Μαρούτσος ² ἐξ Ἰωαννίνων.	
1764 Κωνσταντῖνος Μαρούτσος	»
1772, 1792 Ἰωάννης Λαζάρου	»
1777 Ἰωάννης Χαραμῆς ³	»
1783 Ἰωάννης Σάρος	»
1783, 1784, 1795 Σπύρος Κονόμος	»
1787 Γεώργιος Κονταξῆς	»
1788, 1798 Δημήτριος Πάσχος ἐκ Παραμυθίας	
1790 Πᾶνος Χριστοδούλου	»
1791, 1800 Σπύρος Κολοβὸς	»
1797 Γεώργιος Βασίλις	»
1804 Δημήτριος Λαζάρου	»
1836, 1840, 1846 Γεώργιος Τζέτζος ⁴	»

1) Ὁ Βελουῶδος ἐσφαλμένως τὸν ἀναφέρει ὡς «Σπύρον Πολίτην» (ὄρα καὶ σελ. 248).

2) Ἴδε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 6 ὑποσημείωσιν τῆς προηγουμένης σελίδος.

3) Ἐσφαλμένως ὁ Βελουῶδος τὸν ἐπονομάζει «Χαραμῆν».

4) Εἰς τὸ Μητρώον τοῦ Ἑλλην. Προξενείου τοῦ ἔτους 1851—προξένου ὄντος τοῦ Α. Παπαδοπούλου Βραττού—ὁ Γεώργιος Τζέτζος εἶναι ἐγγεγραμμένος ὡς ἐξῆς: «Γεώργιος Τζέτζος ἔτων 70, γεννηθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις, δημότης Ἀθηνῶν, Πρόξενος τῆς Α. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Οὐέλδερβούργου, ἐνυμφεύθη τὴν ἐκ Βενετίας Αἰκατερίνην Γαζαμουᾶ καὶ ἔσχε μίαν θυγατέρα: Ἀμαλίαν ἔτων ἤδη 17 καὶ 4 υἱούς: τὸν Κων(στ)ῖνον ἔτων 16, Περικλέα 10, Ἀλέξανδρον 6 καὶ Εὐφροσθένην 4». Ὁ προτελευταῖος

1855, 1856, 1857 Σπῦρος Κονόμος ἐξ Ἰωαννίνων
1867, 1868, 1873, 1874, 1875, 1880 Νικόλαος Γιαννιώτης ἐκ Συρράκου
1869, 1870, 1871, 1872 Δημήτριος Μπαϊκούσης ἐξ Ἰωαννίνων
1883, 1884, 1885, 1900, 1903 Λεωνίδας Γιαννιώτης ἐκ Συρράκου
1888, 1889, 1892 Σπυρίδων Γιαννιώτης
1904 Ἀλέξανδρος Γιαννιώτης

Ὁ Ἀλέξανδρος Γιαννιώτης εἶναι ὁ τελευταῖος Πρόεδρος (Γκράν Γκουαρδιάν) τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Βενετίας, ἥτις, λόγῳ τῶν ἐμφιλοχωρησασῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1904) διχονοιῶν μεταξὺ τῶν μελῶν, ἀπώλεσε τὴν αὐτόνομον ὑπαρξίν της καὶ διοικεῖται ἔκτοτε παρ' ἐκτάκτου Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς διοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλέξανδρος διέπρεψεν ἐν Βενετία ὡς ζωγράφος (καθ' ἃ μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑλλ. Κοιν. κ. Δουκούδης). Ἡ οἰκογένεια Τζέτζου ἐξέλιπεν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μητροῶν τοῦ Προξενείου σημειοῦται καὶ ὁ Πέτρος Παυλίδης Μινότος ἐξ Ἰωαννίνων ἐτῶν 49, ζωγράφος, γραφεὺς τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Κονόμου καὶ Σία. Εἶναι ὁ γράψας τὸ ποίημα «Πτηνιάς» ἐκδοθὲν ἐν Βενετία τῷ 1845 ὑπὸ τοῦ ἑλλήν. τυπογρ. τοῦ Φοίνικος (σελ. 52, σχ. 3ον).